

ארצות הברית

„בן-כלבה מחרחר-מלחמה...“

שתי הצהרות קבעו השבוע בגלוי, למה שואפים המיליטאריסטים בדרום וויאטנאם. מכיון שהם אשר הכתיבו לאחרונה ל- נשיא ג'ונסון את מדיניותו, ראיות דעותיהם לתשומת לב.

● בסאיגון הכריז מפקד חיל-האוויר ג'וני קאו קי, אחד הקצינים החשובים ביותר המחזיקים בשלטון בדרום-וויאטנאם: „הפצצת הגשרים והכבישים בצפון לא התניקו את הוויאט-קונג. דרושה פלישה יבשתית מיידית לצפון. נצניח גודי גרילה לצפון, האיכרים הצפוניים, הממורמרים מן המישטר הקומוניסטי, יתמכו בהם. ל- דעתי, אפשר גם לשלוח יחידות של ה- צבא הסדיר.“

● בפאריס הכריז בארי גולדוואטר, מועמד המובס של הריפובליקאים ב- בחירות האחרונות לנשיאות ארצות-הברית: „אני הוא אותו בן-כלבה מחרחר-מלחמה שהאיץ בממשלת ארצות-הברית להפציץ קוריאסקה בוויאטנאם הצפונית... אילו הייתי נשיא, הייתי מתפלל שסין האדומה תספק לנו את הפרוכציה שתצדיק ה- תקפה שלנו על מיתקני האטום שלה.“

התערבות זרה. אלא שהרוח המלחמתית לא היתה מוגבלת לוויאטנאם. כאשר נודע על פרוץ מלחמת-האזרחים ברפובליקה הדומיננטית, בחצי הדרומי של היבשת האמריקאית, הורה הנשיא ג'ונסון לשגר לשם נחתים וצנחנים.

התירוץ הראשון היה, כי ההתערבות דרושה כדי להציל את חייהם של אזרחי ארצות-הברית. ושינגטון אף הדגישה, כי היא פועלת על-ידי בקשתו של מפקד משטרת ה- בירה, סאן דומינגו. אולם חיל-המשלוח לא התפקד בפעולת-הצלה, התערב במלחמת ה- אזרחים.

מלחמה זו פרצה כאשר התקוממו חסידיו של הנשיא-לשעבר חואן בוש, אשר סולק על-ידי כת צבאית. אנשי בוש הצליחו לכבוש את הבירה, לכנס מחדש את בית-הנבחרים שפורז לפני שנה וחצי, ולסלק את השלישייה הצבאית השלטת. בשלב זה הפעיל אחד מאנשי השלישייה, הגנרל אליאס וסין, את חיל-האוויר והפציץ את הבירה. לצידו התייצבו הנחתים של ארצות-הברית, שראו בו גיבור הימין נגד בוש השמאלני, אף כי בוש אינו קומוניסט, ובחירתו ה- קבלה בברכה על-ידי הנשיא קנדי המנוח, הודבק לו עתה חו של קומוניסט.

„יש הוכחות שמאחורי המורדים (כלומר מחנהו של בוש) עומדים גורמים זרים“, הכריז הנשיא ג'ונסון. אולם באותו יום עצמו השיבו לו בכעס כמה מראשי המישלוחות באיגון המדינות האמריקאיות: „ההתערבות הזרה היא של ארצות-הברית.“ כאשר דרשה מוסקבה לכנס את מועצת הבטחון, היה ברור כי העולם עומד בפני משבר חמור נוסף, וכי שנת 1965 תהיה יותר ויותר שנתם של אותם „בני-כלבת מחרחר-מלחמה“.

הפסקה קצרה ודרמטית

קולו העמוק היה מוכר למאות מיליונים בארצות-הברית ובעולם. היה זה קולו של איש השידור והטלביזיה הרציני ביותר של ארצות-הברית, מזה קרוב ל-30 שנה. כי למרות אדווארד מארו הצטרף לחברת השידור קולומביה כאיש-מינהלה, דחף אותו מזלו להימצא במקומות שבהם התרחשו מאורעות גדולים.

כך קרה ב-1938, כאשר נכנס אדולף היטלר לאוסטריה. כך קרה ב-1940, כאשר החל חיל-האוויר של היטלר בהפצצת לונדון. בארצות-הברית הוא היה השדרן הראשון שהעז להסתער על הסנאטור צ'ייד הקומוניסטיים ג'ו מקארתי.

70 סיגריאות ליום. הישראלים זוכים רים אותו כאיש שראיין, ערב מיבצע סיני, את בן-גוריון ועבד-אל-נאצר, הציג את מצריים וישראל בסרט כן.

או כבר היה מיליונר ומפורסם. הוא יתח על עמדתו זו, ועל משכורתו הענקית, כדי לשרת את הנשיא קנדי, כמנהל שרות ההסברה של ארצות-הברית.

עמו לקח את ההרגל ששם השבוע קץ לחייו: העישון המופרז. הוא עישן 70 סיגריאות במוצע ליום, ואפילו כאשר הגיש תוכנית טלביזיה בת שעתיים — בה הציגו רופאים הוכחות כי העישון המופרז גורם לסרטן-הריאות — לא חדל מלעשן לעיני המצלמות.

השבוע מת בגיל 57, מסרטן-הריאות.

סיגריאות
TIME
למעשני
תערוכת
אמריקאית

פילדלפיה
אולם העצמות

פילטר כיד המלך • קופסת מכסוב • תוצרת דובק בע"מ

פוסט ל.ר. ענקית